

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-26-01

Druk nr 2707
Warszawa, 16 marca 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o skutkach wprowadzenia w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej wspólnej waluty euro.

Nadanie projektowi ustawy klauzuli pilności wynika z konieczności szybkiego przeprowadzenia szerokiej akcji informacyjnej i edukacyjnej o skutkach wprowadzenia wspólnej waluty euro w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Ponadto uchwalenie ustawy umożliwi bankom przygotowanie się do przeliczania na euro depozytów, utrzymywanych do tej pory w walutach wymiennalnych krajów Unii Gospodarczej i Walutowej, oraz wymiany banknotów i monet nominowanych w walutach narodowych na banknoty i monety euro.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

PROJEKT**USTAWA**

z dnia 2001r.

o skutkach wprowadzenia w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej wspólnej waluty euro**Art. 1.**

Ustawa określa skutki dla polskiego porządku prawnego wprowadzenia w państwach członkowskich Unii Europejskiej, należących do Unii Gospodarczej i Walutowej, wspólnej waluty euro, w tym zasady wymiany banknotów i monet nominowanych w walutach narodowych tych państw na banknoty i monety nominowane w euro.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) waluta narodowa – waluta wymienialna będąca prawnym środkiem płatniczym w państwie członkowskim Unii Europejskiej należącym do Unii Gospodarczej i Walutowej,
- 2) euro – wspólna waluta państw członkowskich Unii Europejskiej, należących do Unii Gospodarczej i Walutowej.
- 3) bank - bank krajowy oraz oddział banku zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz.939, z 1998 r. Nr 160, poz.1063 i Nr 162, poz.1118, z 1999 r. Nr 11, poz.95 i Nr 40, poz.399, z 2000 r. Nr 93, poz.1027, Nr 94, poz.1037, Nr 114, poz.1191, Nr 116, poz. 1216, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz.1316 oraz z 2001r. Nr 8, poz. 64), który posiada upoważnienie do wykonywania czynności obrotu dewizowego.

Art. 3.

1. Jeżeli wartość świadczenia pieniężnego, w tym wartość zabezpieczenia spełnienia świadczenia, podlegającego wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrażona została w walucie narodowej, a termin spełnienia tego świadczenia przypada po dniu 31 grudnia 2001 r., świadczenie to, z zastrzeżeniem ust. 2, powinno być spełnione w euro; przepisu art.13 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 160, poz.1063, z 1999 r. Nr 83, poz.931 oraz z 2000 r. Nr 103, poz.1099) nie stosuje się.
2. Jeżeli termin spełnienia świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem świadczenia spełnianego przez banki, przypada w okresie między dniem 1 stycznia 2002 r. a dniem 30 czerwca 2002 r., spełnienie świadczenia może nastąpić w walucie narodowej.
3. Przepisy ust.1 i 2 stosuje się do świadczeń spełnianych w formie gotówkowej i bezgotówkowej.

Art. 4.

1. Przeliczeniu na euro podlegają wyrażone w walutach narodowych środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych.
2. Przeliczenia, o którym mowa w ust.1, dokonują banki według stanu na dzień 1 stycznia 2002 r. , bez opłat.

Art. 5.

1. Wykonanie zobowiązania w sposób określony w art. 3 ust. 1 oraz wykonanie obowiązku określonego w art.4 następuje po przeliczeniu waluty narodowej na euro, z zastosowaniem kursów euro w stosunku do walut narodowych, wskazanych w tabeli stanowiącej załącznik do ustawy.
2. Ustalenie wysokości świadczenia w euro w wyniku zastosowania jednego z kursów, o których mowa w ust. 1, następuje z zaokrągleniem do dwóch miejsc po przecinku.

Art. 6.

1. Obowiązek wykonania zobowiązania zgodnie z przepisami art.3 i 5 oraz obowiązek przeliczenia określony w art.4, nie stanowią podstawy do wypowiedzenia, odstąpienia, rozwiązania lub zmiany pozostałych warunków umowy zawartej przed dniem 1 stycznia 2002 r., w szczególności do zmiany oprocentowania.
2. Przepis ust.1 nie dotyczy zmiany oprocentowania depozytów bankowych istniejących w dniu wejścia w życie ustawy, z tym że zmiana ta nie może powodować pogorszenia efektywnych warunków oprocentowania depozytów dla klientów banków.

Art. 7.

1. Do dnia 31 grudnia 2002 r. na zlecenie osób fizycznych posiadających obywatelstwo polskie, dokonywana jest - z zastosowaniem kursów, o których mowa w art.5 ust.1 – wymiana banknotów lub monet nominowanych w walutach narodowych na znaki pieniężne (banknoty i monety) nominowane w euro.
2. Wymiany, o której mowa w ust.1, dokonują prowadzące obsługę kasową jednostki organizacyjne Narodowego Banku Polskiego oraz banki.
3. Minister właściwy dla spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość opłaty pobieranej przez banki, w okresie, o którym mowa w ust.1, z tytułu wymiany banknotów i monet nominowanych w walutach narodowych na znaki pieniężne nominowane w euro, mając na względzie koszty wymiany oraz wysokość opłat pobieranych przez banki centralne lub inne podmioty dokonujące takiej wymiany w państwach należących do Unii Gospodarczej i Walutowej.

Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Załącznik

do ustawy z dnia 2001 r.

(poz.)

Tabela kursów euro w stosunku do walut narodowych

1 EUR =	szylingów austriackich (ATS)	13,7603	Austria
	franków belgijskich (BEF)	40,3399	Belgia
	marek fińskich (FIM)	5,94573	Finlandia
	franków francuskich (FRF)	6,55957	Francja
	drachm greckich (GRD)	340,750	Grecja
	peset hiszpańskich (ESP)	166,386	Hiszpania
	guldenów holenderski (NLG)	2,20371	Holandia
	funtów irlandzkich (IEP)	0,787564	Irlandia
	franków luksemburskich (LUF)	40,3399	Luksemburg
	marek niemieckich (DEM)	1,95583	Niemcy
	eskudo portugalskich (PTE)	200,482	Portugalia
	lirów włoskich (ITL)	1936,27	Włochy

Uzasadnienie

Projektowana ustawa ma na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania stosunków umownych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wprowadzeniem do obiegu z dniem 1 stycznia 2002 r. banknotów i monet nominowanych w euro w dwunastu państwach członkowskich Unii Europejskiej (Austria, Belgia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Luksemburg, Portugalia, RFN, Włochy) i stopniowym wycofywaniem z obiegu banknotów i monet nominowanych w walutach tych państw członkowskich.

Ustawa jest również odpowiedzią na wyrażaną przez sektor bankowy potrzebę ustawowego uregulowania konsekwencji wprowadzenia euro. Potrzeba ta zgłoszona została m.in. w odpowiedziach na ankietę, przygotowaną w czerwcu 2000 r. przez Narodowy Bank Polski. Z piętnastu największych polskich banków czternaście było zdania, że uregulowanie ustawowe zagadnienia konsekwencji wprowadzenia euro jest niezbędne.

Ustawa reguluje najważniejsze zagadnienia związane z konsekwencjami wprowadzenia euro dla polskiego porządku prawnego: kwestię waluty w jakiej ma być spełnione świadczenie, poszanowanie zasady ciągłości umów, ustalenie obowiązkowych kursów wymiany walut narodowych na euro, zasady zaokrąglania oraz kwestię wymiany banknotów i monet.

Przepis art. 3 ust. 1 przewiduje, że w przypadku gdy wartość świadczenia, w tym wartość zabezpieczenia spełnienia świadczenia, została wyrażona w walucie narodowej a termin spełnienia świadczenia przypada po 31 grudnia 2001 r., świadczenie to powinno być spełnione w euro. W okresie przejściowym 01.01.2002r. – 30.06.2002 r. świadczenie może być spełnione w walucie narodowej (art.3 ust.2).

Okres przejściowy określony w art.3 ust.2 uwzględnia fakt, że okres końcowy w krajach, które przystąpiły do Unii Gospodarczej i Walutowej, rozpoczyna się 1.01.2002 r , a kończy się 30. 06. 2002r. i może się różnić pod względem długości stosownie do decyzji państwa członkowskiego , zgodnie z warunkami ustalonymi dla wprowadzenia euro. Jednocześnie określenie w projektowanej ustawie takiego okresu przejściowego stanowić będzie ułatwienie dla banków, np. w zakresie sprawozdawczości. Przepis art. 3 ust. 2 zdanie drugie przewiduje jednakże, że banki nie mogłyby korzystać ze swobody ustalenia w jakiej walucie ma być spełnione świadczenie w okresie przejściowym. Uchylenie w tym zakresie swobody kontraktowej ma na celu ochronę interesów posiadaczy rachunków bankowych i ułatwienie obsługi rachunków bankowych przez banki oraz zapewnienie realizacji świadczenia w walucie wymiennej (euro). Z tych względów konieczne jest wyłączenie dla potrzeb realizacji niniejszej ustawy postanowień art.13 ustawy z dnia 18 grudnia 1998r Prawo dewizowe, w wyniku czego – świadczenia, wyrażone w walutach narodowych nie będą mogły być spełnione w złotych a jedynie w walucie wymiennej – euro.

Wskazane w zdaniu poprzedzającym przesłanki zdecydowały także o nałożeniu w art.4 projektu obowiązku dokonania przez banki przeliczenia środków pieniężnych wyrażonych w walutach narodowych zgromadzonych na rachunkach bankowych.

Stosownie do art. 5 ust. 1 w tabeli stanowiącej załącznik do ustawy wskazano kursy wymiany walut narodowych na euro, które muszą być obowiązkowo stosowane przy każdej wymianie walut narodowych na euro. Kursy te są zgodne z tabelą nieodwołalnych kursów wymiany walut narodowych na euro, ustaloną przez Radę Unii Europejskiej w drodze Rozporządzenia nr 2866/98 z 31 grudnia 1998 r. w sprawie kursów wymiany pomiędzy euro a walutami narodowymi państw członkowskich przyjmujących euro (Dziennik Urzędowy WE nr L 359 z 31 grudnia 1998) oraz w odniesieniu do greckiej drachmy w drodze Rozporządzenia nr 1478/2000 z 19 czerwca 2000 r. zmieniającego Rozporządzenie Rady nr 2866/98 (Dziennik Urzędowy WE nr L 167 z 7 lipca 2000 r., s. 1).

Przepis art. 5 ust. 2 stanowi o zaokrągłaniu przy dokonywaniu ustalania wysokości świadczenia przy stosowaniu kursów wymiany wskazanych w ust.1. Zasada dwóch miejsc po przecinku została wprowadzona w państwach członkowskich Unii Gospodarczej i Walutowej w art. 5 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1103/97 z 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych postanowień dotyczących wprowadzenia euro (Dziennik Urzędowy WE, nr L 162 z 19 czerwca 1997 r., s. 1). Warto zauważyć, że 1 euro dzieli się na 100 centów.

Przepis art. 6 potwierdza zasadę ciągłości umów, co ma na celu wyeliminowanie ryzyka nadużyć w stosunkach umownych pod pretekstem zmiany okoliczności. Wprowadzenie euro, tak z ekonomicznego jak i prawnego punktu widzenia, nie niesie za sobą takich konsekwencji, które mogłyby zostać zakwalifikowane np. jako nadzwyczajna zmiana stosunków, o której mowa w art. 357¹ Kodeksu cywilnego. Podobne uregulowanie zostało przyjęte w Unii Europejskiej w art. 3 Rozporządzenia nr 1103/97.

Przepis art. 6 ust. 2 mówiący o tym, że wymiana na euro nie może powodować pogorszenia efektywnych warunków oprocentowania depozytów dla klientów banków oznacza, że wartość odsetek uzyskanych przez klienta w wyniku wymiany na euro powinna odpowiadać wartości odsetek w poprzedniej walucie.

Przepis art. 7 reguluje zasady wymiany banknotów i monet nominowanych w walutach narodowych na banknoty i monety nominowane w euro.

Wreszcie, tak w przypadku wymiany monet, jak też banknotów, ustawa przewiduje, że wymiany na zasadach w niej określonych będą mogły jedynie dokonać osoby fizyczne, posiadające obywatelstwo polskie; (nie chodzi tu o rezydentów w rozumieniu ustawy Prawo dewizowe); projektowana ustawa zgodnie z tytułem dotyczy polskiego obszaru prawnego, obywatele innych państw będą mogli dokonywać wymiany w swoich państwach macierzystych.

Ustawa ogranicza okres wymiany na warunkach w niej określonych do dnia 31 grudnia 2002 r. Uregulowanie to chroni interesy osób fizycznych, co do których można się spodziewać, że mogą

reagować na wprowadzenie euro z pewnym opóźnieniem, biorąc pod uwagę wciąż niski stopień korzystania z usług bankowych w Polsce. Z drugiej zaś strony banki muszą mieć wyraźnie określony zakres czasowy obowiązku wymiany.

W art.7 w ust.3 zawarto upoważnienie o charakterze fakultatywnym dla Ministra właściwego dla spraw instytucji finansowych do określania maksymalnej wysokości opłat z tytułu wymiany dokonywanej przez banki.

Wydanie projektowanej ustawy będzie wymagało odpowiedniego uzupełnienia rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lutego 1999 r (Dz. U. Nr 13, poz116) w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia działalności kantorowej oraz rodzaju fachowego przygotowania do jej wykonywania i sposobu jej udokumentowania, z uwagi na zasadę wymiany walut nominowanych w walutach narodowych dla osób fizycznych, obywateli polskich, zawartą w art. 7 ust.1 projektu.

Data wejścia w życie ustawy jest datą oficjalnego wprowadzenia banknotów i monet euro w dwunastu państwach członkowskich Unii Gospodarczej i Walutowej.

Ustawa nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Warszawa, 9 .03.2001r.

Sekr. Min. JSW/ 524 /2001/DLE/gl

**Pani
Jołanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o skutkach wprowadzenia w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej wspólnej waluty euro, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy o skutkach wprowadzenia w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej wspólnej waluty euro (pismo nr RM-10-26-01) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Celem projektowanej ustawy o skutkach wprowadzenia w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej wspólnej waluty euro jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania stosunków umownych na terytorium Rzeczypospolitej Polski w związku ze stopniowym zastępowaniem, z dniem 1 stycznia 2002 r., banknotów i monet nominowanych w walutach narodowych dwunastu państw członkowskich Unii Europejskiej banknotami i monetami nominowanymi w euro.

2. Zastąpienie banknotów i monet nominowanych w walutach narodowych banknotami i monetami nominowanymi w euro stanowi kolejny etap w budowie Unii Gospodarczej i Monetarnej (art. 106 w zw. z art. 116 ust.3 Traktatu o Ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej – dalej zw. Traktatem). Wprowadzenie wspólnej waluty opiera się m.in. na nieodwracalnym kursie wymiany między euro i walutami narodowymi państw, które przystąpiły do Unii Gospodarczej i Monetarnej. Zastąpienie walut narodowych wspólną walutą euro, zgodnie z Rozporządzeniem nr 1103/97/WE w sprawie niektórych postanowień dotyczących wprowadzenia euro (Dz. Urz. WE nr L 162 z 19 czerwca 1997 r., s. 1), nie może stanowić podstawy do naruszenia ciągłości stosunków prawnych, w tym umownych.
3. Na podstawie art. 109 i ust. 4 Traktatu o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej Rada Unii Europejskiej przyjęła dwa rozporządzenia ustalające nieodwracalne kursy wymiany walut: Rozporządzenie nr 2866/98/WE z dnia 31 grudnia 1998 r. w sprawie kursów wymiany pomiędzy euro a walutami narodowymi państw członkowskich przyjmujących euro (Dz. Urz. WE nr L 359 z 19 czerwca 1998 r., s.1) oraz w odniesieniu do greckiej drachmy – Rozporządzenie 1478/2000/WE z dnia 19 czerwca 2000 zmieniające Rozporządzenie 2866/98/WE (Dz. Urz. WE nr L167 z 7 lipca 2000, s. 1).
Projekt ustawy w załączniku zawiera tabelę kursów euro w stosunku do walut narodowych państw członkowskich Unii Europejskiej uczestniczących w Unii Gospodarczej i Monetarnej. Kursy są zgodne z kursami wymiany zawartymi w Rozporządzeniu 2866/98/WE.
4. Jednym z założeń wprowadzenia wspólnej waluty euro jest poszanowanie ciągłości stosunków prawnych nawiązanych z zastosowaniem walut narodowych. Znalazło ono swój wyraz w wydanym przez Radę Unii, na podstawie art. 235 Traktatu, Rozporządzeniu nr 1103/97/WE w sprawie niektórych postanowień dotyczących wprowadzenia euro (Dz. Urz. WE nr L 162 z 19 czerwca 1997 r., s. 1). W myśl artykułu 3 tego rozporządzenia wprowadzenie euro nie ma wpływu na zmianę postanowień jakiegokolwiek instrumentu prawnego lub na wykonywanie zobowiązań na podstawie jakiegokolwiek instrumentu prawnego. Rozporządzenie, w katalogu instrumentów prawnych wymienia przykładowo umowy, akty prawa powszechnie obowiązującego, akty administracji, orzeczenia sądowe, środki płatnicze inne niż banknoty i monety oraz czynności prawne jednostronne. Strony

stosunku prawnego, z tytułu wprowadzenia euro, nie mają prawa jednostronnie zmieniać treści, wypowiadać, rozwiązywać albo odstępować od instrumentu prawnego będącego podstawą stosunku prawnego.

Projekt ustawy obejmuje swym zakresem wszelkie świadczenia pieniężne, natomiast w art. 6 ust. 1 projektu ustawy potwierdzona została zasada ciągłości umów. Wprost wykluczono uznanie wprowadzenia euro za okoliczność usprawiedliwiającą zmianę treści umowy lub jej rozwiązanie. Projektowany przepis wyłącza zastosowanie art. 357¹ Kodeksu cywilnego. Ustęp drugi art. 6, dozwala zmienić oprocentowanie, istniejących w dniu wejścia w życie ustawy, depozytów bankowych. Jednak, zmiana oprocentowania nie może powodować pogorszenia efektywnych warunków oprocentowania depozytów dla klientów banków.

Postanowienie projektu ustawy, zmierzające do zapobieżenia nieuzasadnionemu powoływaniu się na wprowadzenie euro jako, na okoliczność uzasadniająca zmianę treści stosunku prawnego, obejmuje jedynie umowy. Natomiast, odpowiednie postanowienie Rozporządzenia odnosi się do szeroko zdefiniowanych „instrumentów prawnych”. Wobec powyższego, norma art. 6 projektu ustawy ma węższy zakres przedmiotowy, niż norma art. 3 Rozporządzenia nr 1103/97/WE. Jednakże, rozbieżność ta, nie powoduje sprzeczności prawa polskiego z prawem europejskim. Trzeba zaznaczyć, że obowiązujące polskie prawo zawiera normy chroniące stałość stosunków prawnych w zakresie nie objętym art. 6 projektowanej ustawy. Trwałość decyzji administracyjnych jest gwarantowana przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego (w szczególności art. 16 – zasada trwałości decyzji, art. 145 i n. – wznowienie postępowania, art. 154 i n. – Rozdział 13 Kodeksu; Uchylenia, zmiana oraz stwierdzenie nieważności decyzji). Stałość stosunków prawnych ustalonych w orzeczeniu sądu cywilnego jest chroniona przepisami Kodeksu postępowania cywilnego (w szczególności: 363 i n. - prawomocność orzeczeń, art. 399 i n. – wznowienie postępowania, 393¹ - podstawy skargi kasacyjnej). Ponieważ, polskie prawo zawiera już normy korespondujące z normą art. 3 Rozporządzenia nr 1103/97/WE, rozbieżność między art. 6 projektowanej ustawy i art. 3 Rozporządzenia nie spowoduje sprzeczności prawa polskiego z prawem europejskim.

5. Zgodnie z projektem ustawy, świadczenie wyrażone w walucie narodowej, którego spełnienie ma nastąpić na terytorium Polski po 30 czerwca 2002 r. musi być spełniane w

euro. Projekt przewiduje okres przejściowy. Między 1 stycznia 2002 r. i 30 czerwca 2002 r., podmioty inne niż banki, spełniając świadczenie pieniężne mogą wybierać pomiędzy walutą narodową i euro. Powyższy harmonogram odpowiada dozwolonym terminom stopniowego wycofywania monet i banknotów nominowanych w walutach narodowych i wprowadzania banknotów i monet nominowanych w euro (art. 15 Rozporządzenia Rady nr 974/98/WE w sprawie wprowadzenia euro; Dz. Urz. WE nr L 139 z 11 maja 1998 r., s.2).

6. Rozporządzenie Rady 11/03/97/WE w art. 5 zawiera nakaz zaokrąglania wysokości świadczenia pieniężnego w euro do dwóch miejsc po przecinku, tzn. do całych centów (1 euro = 100 centów). Identyczne rozwiązanie zawiera w art. 5 ust. 2 projekt ustawy.
7. Projekt ustawy przewiduje, że okres wymiany banknotów i monet na warunkach w niej określonych (ograniczone opłaty) będzie trwał do 31 grudnia 2002 r. Takie postanowienie, chroniące interesy banków, nie koliduje z prawem europejskim. Wymiana banknotów i monet na zasadach niepreferencyjnych, nie została w ustawie ograniczona. W krajach członkowskich Unii termin wymiany monet i banknotów przez banki jest określony bardzo różnie, np.: w Holandii jest to 30 czerwca 2002 r., w Finlandii natomiast decyzję pozostawiono samym bankom.
8. Projekt ustawy zawiera, w art. 7, delegację dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia w drodze rozporządzenia, maksymalnej wysokości opłaty za wymianę banknotów i usług. Powyższe ograniczenie swobody gospodarczej (swobody do ustalania ceny za usługę) jest podyktowane szczególnymi okolicznościami. Ponieważ projekt przewiduje obowiązek spełniania świadczeń pieniężnych w euro a wymiana monet i banknotów nominowanych w walutach narodowych stanowi przesłankę wypełnienia normy prawnej, podmioty spełniające świadczenia pieniężne nie będą mogły z usługi zrezygnować. Projekt ogranicza krąg osób uprawnionych do korzystania z preferencyjnych stawek opłat za wymianę banknotów i monet do osób fizycznych posiadających obywatelstwo polskie. Takie ograniczenie jest uzasadnione, nie ma bowiem powodu, aby udzielać, podobnych preferencji innym podmiotom, kosztem polskich banków.

Ograniczenie art. 7 projektu nie stanowi złamania zobowiązań Polski do dostosowania prawa polskiego przed uzyskaniem członkostwa w Unii Europejskiej.

9. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o skutkach wprowadzenia w niektórych państwach członkowskich wspólnej Unii Europejskiej waluty euro, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poleceniem

z up.
SEKRETARZ
Komitetu do Spraw Europejskich
Jacek Saryusz-Wolski
Sekretarz Stanu

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 20 marca 2001 r.

Cena - 0,66zł + 22% VAT

